

1984. évi 14. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és Spanyolország között Budapesten, 1982. február 24-én aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az egyezmény megerősítő okiratainak kicserélése Madridban, 1984. július 9-én megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és Spanyolország között Budapesten, 1982. február 24-én aláírt konzuli egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„KONZULI EGYEZMÉNY a Magyar Népköztársaság és Spanyolország között

A Magyar Népköztársaság és Spanyolország

attól az óhajtól vezérelve, hogy szélesítsék a baráti kapcsolatokat és fejlesszék a két állam közötti konzuli kapcsolatokat, elhatározták, hogy konzuli egyezményt kötnek, és ebből a célból kinevezték megbízottaikat:

a Magyar Népköztársaság Puja Frigyes külügyminiszter úr Önagyméltóságát,

Spanyolország D. José Pedro Pérez Llorca y Rodrigo külügyminiszter úr Önagyméltóságát,

akik a jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után a következőkben állapodtak meg:

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

(1) Ennek az Egyezménynek az alkalmazása körében a következő kifejezéseken az alábbiakat kell érteni:

- a) „konzuli képviselet” minden főkonzulátus, konzulátus, alkonzulátus, konzuli ügynökség;
 - b) „konzuli terület” az a terület, ahol a konzuli képviselet konzuli feladatok végzésére jogosult;
 - c) a „konzuli képviselet vezetője” az a személy, akit megbíztak azzal, hogy e minőségében tevékenykedjék;
 - d) „konzuli tisztviselő” minden olyan személy - ideértve a konzuli képviselet vezetőjét is -, akit e minőségben megbíztak azzal, hogy konzuli feladatokat végezzen;
 - e) „konzuli alkalmazott” a konzuli képviseleten igazgatási vagy műszaki munkakörben alkalmazott minden személy;
 - f) a „kísegítő személyzet tagja” a konzuli képviseleten kísegítő munkakörben alkalmazott minden személy;
 - g) a „konzuli képviselet tagjai” a konzuli tisztviselők, a konzuli alkalmazottak és a kísegítő személyzet tagjai;
 - h) a „konzuli személyzet tagjai” a konzuli képviselet vezetőjét kivéve a konzuli tisztviselők, valamint a konzuli alkalmazottak és a kísegítő személyzet tagjai;
 - i) a „magánszemélyzet tagja” a konzuli képviselet valamely tagjának kizárólagos magánszolgálatára alkalmazott személy;
 - j) „konzuli helyiségek” a kizárólag a konzuli képviselet céljaira használt épületek vagy épületrészek és az ezekhez tartozó telkek, tekintet nélkül tulajdonjogi helyzetükre;
 - k) „konzuli irattár” a konzuli képviselet minden irata, okmánya, levelezése, könyve, filmje, hangszalagja, nyilvántartása és rejtjelanyaga, valamint az ezek védelmére és őrzésére szolgáló iratszekrények és egyéb bútorok;
 - l) „családtag” a konzuli képviselet tagjának háztartásában élő rokona, így gyermekei, felmenő ági és munkaképtelen nagykorú közeli rokonai, akik tőle anyagilag függenek;
 - m) „repülőgép” a küldő államban lajstromozott légi jármű, a katonai repülőgép kivételével;
 - n) „hajó” a küldő állam lobogójának kitűzésére jogosult hajó, kivéve a hadihajót.
- (2) A konzuli képviselet vezetői az alábbi négy osztály valamelyikébe tartozhatnak: főkonzulok, konzulok, alkonzulok és konzuli ügynökök.

II. fejezet

Konzuli képviselet létesítése, konzuli tisztviselők kinevezése

2. cikk

- (1) Konzuli képviseletet a fogadó állam területén annak egyetértésével lehet létesíteni.
- (2) A küldő és a fogadó állam kölcsönösen megállapodik a konzuli képviselet rangjában, székhelyében és konzuli kerületében, valamint a konzuli képviselet létszámában.
- (3) A küldő állam a fogadó állam hozzájárulása nélkül nem változtathatja meg a konzuli képviselet székhelyét, rangját, sem a konzuli kerületét.
- (4) Alkonzulátus vagy konzuli ügynökség megnyitásához a fogadó állam hozzájárulása szükséges.
- (5) Ugyancsak a fogadó állam előzetes hozzájárulása szükséges a meglévő konzuli képviselethez tartozó hivatal megnyitásához is, annak székhelyén kívül.
- (6) E cikk alkalmazása során a viszonyosság elve alapján kell eljárni.

3. cikk

- (1) A konzuli képviselet vezetőjét a küldő állam patenssel látja el, amely tartalmazza kinevezését, megbízatásának minőségét, a teljes nevét, rangját és a konzuli kerületet.
- (2) A küldő állam ezt az okiratot diplomáciai vagy más megfelelő úton juttatja el a fogadó állam kormányához.
- (3) A konzuli képviselet vezetője feladatát elláthatja a fogadó állam által exequaturrel történt elismerése után.
- (4) Az az állam, amely az említett exequatur kiadását megtagadja, nem köteles az elutasítás okáról a küldő államot tájékoztatni.
- (5) A konzuli képviselet vezetője az exequatur kiadása előtt is elláthatja ideiglenesen feladatát. Ebben az esetben az Egyezmény rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. cikk

- (1) A küldő állam kellő időben közli a fogadó állammal a konzuli képviselet valamennyi tagjának - kivéve a konzuli képviselet vezetőjének - teljes nevét, rangját.
- (2) A konzuli képviselet vezetője tájékoztatja a fogadó állam külügyminisztériumát a konzuli képviselet mindazon tagjainak megérkezéséről, lakcíméről és végleges távozásáról, akik nem a fogadó állam állampolgárai.
- (3) A konzuli képviselet vezetője ugyancsak tájékoztatja a fogadó állam külügyminisztériumát a konzuli képviselet tagjai családtagjának vagy a háztartásában élő bármely személynek érkezéséről, végleges eltávozásáról, valamint arról, hogy valamely személy a család tagjává válik, illetve megszűnik annak lenni.

5. cikk

A konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet.

6. cikk

- (1) Anélkül, hogy döntésének megindokolására kötelezve lenne, a fogadó állam bármikor közölheti a küldő állammal - diplomáciai vagy más megfelelő úton -, hogy visszavonta az exequaturt a konzuli képviselet vezetőjétől, illetve, hogy annak bármely tagja elfogadhatatlan személy.
- (2) Az előző bekezdésben említett esetben a küldő állam visszahívja a konzuli képviselet vezetőjét, a konzuli tisztviselőt vagy a konzuli alkalmazottat, illetve a kisegítő személyzet tagját. Ha a küldő állam ésszerű határidőn belül nem teljesíti ezt a kötelezettségét, a fogadó állam megtagadhatja, hogy az érintett személyt a konzuli képviselet vezetőjének, illetve tagjának tekintse.
- (3) A fogadó állam a konzuli képviselet tagjává kinevezett személyt elfogadhatatlannak nyilváníthatja a területére érkezése előtt, vagy ha már ott tartózkodik, a konzuli képviseleten való hivatalba lépése előtt. Ilyen esetben a küldő államnak a kinevezést vissza

kell vonnia.

III. fejezet

Konzuli feladatok

7. cikk

(1) A konzuli tisztviselő előmozdítja a kereskedelmi, gazdasági, kulturális, tudományos és idegenforgalmi kapcsolatokat a küldő és a fogadó állam között, előmozdítja a köztük levő baráti kapcsolatokat.

(2) A konzuli tisztviselő a fogadó államban megfelelően védelmezi a küldő állam és állampolgárai, valamint jogi személyei jogait és érdekeit a nemzetközi jog által megengedett keretek között.

8. cikk

(1) A konzuli tisztviselő feladatainak gyakorlása során szóban és írásban fordulhat

a) konzuli kerületének illetékes helyi hatóságaihoz;

b) a fogadó állam illetékes központi hatóságaihoz, ha ezt annak törvényei, szokásai és jogszabályai lehetővé teszik.

(2) Rendkívüli esetekben a konzuli tisztviselő a fogadó állam hozzájárulásával konzuli kerületén kívül is gyakorolhatja feladatait.

(3) A konzuli tisztviselő a küldő állam törvényeivel és jogszabályaival összhangban konzuli illetéket szedhet.

A konzuli illeték a fogadó államban mentes minden adó és illeték alól.

9. cikk

(1) A konzuli tisztviselő a konzuli kerületben jogosult:

a) a küldő állam állampolgáira vonatkozóan anyakönyvi bejegyzéseket eszközölni és ezekről igazolást kiadni;

b) a küldő állam törvényeinek és jogszabályainak megfelelően közreműködni házasságkötésnél, ha mindkét fél a küldő állam állampolgára. A konzuli tisztviselő a házasságkötésről haladéktalanul tájékoztatja a fogadó állam illetékes hatóságait.

(2) Az e cikkben foglalt rendelkezések nem mentesítik a küldő állam érintett állampolgárait az alól, hogy a fogadó állam törvényei és jogszabályai által a születés, az elhalálozás és a házasságkötés bejelentésére vonatkozó kötelezettségnek eleget tegyenek.

10. cikk

A konzuli tisztviselő konzuli kerületében

a) nyilvántartásba veheti a küldő állam állampolgárait;

b) a küldő állam állampolgárai részére útlevelet vagy más úti okmányt állíthat ki és ezek érvényességét meghosszabbíthatja;

c) vízumot bocsáthat ki és annak érvényességét meghosszabbíthatja azon személyek részére, akik a küldő államba kívánnak utazni.

11. cikk

(1) A konzuli tisztviselő a konzuli kerületben jogosult:

a) írásba foglalni, hitelesíteni és átvenni a küldő állam állampolgárának nyilatkozatait, feltéve, hogy ezek nem ellentétesek a fogadó állam jogszabályaival;

b) írásba foglalni, hitelesíteni és megőrzésre átvenni a küldő állam állampolgárainak végrendeleteit;

c) írásba foglalni, hitelesíteni és felülhitelesíteni a küldő állam állampolgárai között létrejött szerződéseket, valamint ezek egyoldalú nyilatkozatait, feltéve, hogy e szerződések vagy okiratok nem ellentétesek a fogadó állam jogszabályaival. A konzuli

tisztviselő azonban a fogadó állam területén levő ingatlanok megszerzésére, illetőleg átruházására irányuló szerződéseket vagy okiratokat nem hitelesíthet, illetőleg felülhitelesítést nem végezhet;

d) írásba foglalni és hitelesíteni a küldő állam és a fogadó állam állampolgárai között létrejött olyan szerződéseket, amelyeknek jogi hatása kizárólag a küldő állam területén érvényesül, vagy ott kell teljesíteni, feltéve, hogy ezek nem ellentétesek a fogadó állam jogszabályaival;

e) fordítani és hitelesíteni a küldő állam vagy a fogadó állam hatóságaitól, vagy hivatalos személyeitől származó bármilyen okiratot; e fordítások ugyanolyan érvénnyel bírnak, mintha azokat a két állam valamelyikének hiteles fordítója készítette volna;

f) bármilyen okiraton hitelesíteni a küldő állam állampolgárának aláírását, feltéve, hogy az irat tartalma nem ellentétes a fogadó állam jogszabályaival;

g) megőrzésre átvenni a küldő állam állampolgára tulajdonát képező vagy annak szánt készpénzt, értékpapírt vagy egyéb vagyontárgyakat, feltéve, hogy ez nem ellentétes a fogadó állam jogszabályaival.

(2) A konzuli tisztviselő által az e cikk [\(1\) bekezdésének](#) megfelelően kiállított, hitelesített vagy felülhitelesített okiratok a fogadó államban ugyanolyan jogi jelentőséggel és bizonyító erővel rendelkeznek, mint a fogadó állam illetékes hatósága által kiállított, hitelesített vagy felülhitelesített okiratok.

(3) A konzuli tisztviselő által az e cikkben felsorolt feladatainak teljesítése során átvett készpénz, értékpapír vagy egyéb vagyontárgyak csak a fogadó állam jogszabályaival összhangban vihetők ki a fogadó államból.

12. cikk

A konzuli tisztviselő szükség esetén a fogadó állam bíróságának, vagy más illetékes hatóságának a küldő állam állampolgára számára és a távollevő állampolgára vagyonának kezelésére gyám, illetőleg gondnok kijelölését javasolhatja érdekeinek védelmére.

13. cikk

(1) Ha a küldő állam állampolgára a fogadó államban meghalt, erről az utóbbi illetékes hatósága haladéktalanul értesíti a küldő állam konzuli képviseletét és illetékmentesen megküldi a halotti anyakönyvi kivonatot.

(2) Ha a fogadó állam hatósága arról szerez tudomást, hogy bármely állampolgárságú személy után a fogadó államban olyan hagyaték maradt, amelyben a küldő állam állampolgára érdekelt, az említett hatóság erről a küldő állam konzuli képviseletét haladéktalanul értesíti.

(3) A fogadó állam illetékes hatósága a [\(2\) bekezdésben](#) említett hagyaték megőrzése érdekében a szóban forgó állam jogszabályai szerint megfelelő intézkedéseket tesz, és ha végrendelet van, annak másolatát megküldi a konzuli képviseletnek, valamint tájékoztatást ad az örökösökre, a hagyaték állagára és értékére vonatkozóan rendelkezésre álló adatokról, továbbá tájékoztatja a konzuli képviseletet arról, hogy az ügyben mikor indul meg az eljárás, illetőleg az eljárás milyen szakaszban van.

(4) A [\(2\) bekezdésben](#) említett hagyaték megőrzése érdekében a konzuli tisztviselő együttműködhet a fogadó állam illetékes hatóságaival, így különösen

a) a hagyatékban bekövetkező kár megelőzése érdekében tett intézkedésekben, ideértve az ingóságok eladását is;

b) a hagyatéki gondnok kijelölésében és a hagyaték megőrzésével kapcsolatos egyéb kérdések rendezésében.

(5) Ha a fogadó államban levő hagyatékban a küldő államnak olyan állampolgára érdekelt, aki nem lakik a fogadó államban és ott meghatalmazottja nincs, a konzuli tisztviselő jogosult őt a fogadó állam bíróságai vagy egyéb hatóságai előtt személyesen vagy meghatalmazottja útján képviselni.

(6) Ha a hagyatéki eljárásnak a fogadó állam területén történt lefolytatása után a hagyatékhoz tartozó ingóságok, vagy az ingóságok és ingatlanok eladásából befolyt ellenérték olyan örökösst vagy hagyományost illetnek, aki a küldő állam állampolgára és nem a fogadó állam állandó lakosa, továbbá meghatalmazottat sem jelölt meg, az említett vagyontárgyakat, vagy az eladásukból befolyt ellenértéket a küldő állam konzuli képviseletének át kell adni, feltéve, hogy

a) igazolták, hogy az érintett személy valóban örökös, vagy hagyományos;

b) az illetékes hatóságok - ha szükséges - hozzájárultak a hagyatéki vagyontárgyak vagy az eladásukból befolyt ellenérték átadásához;

c) a fogadó állam joga által előírt határidőn belül bejelentett hagyatéki terheket kiegyenlítették, vagy azokra biztosítékot adtak;

d) az öröklési illetéket megfizették, vagy arra biztosítékot adtak.

14. cikk

(1) Ha a küldő állam olyan állampolgára, aki a fogadó államnak nem állandó lakosa, a fogadó állam területén meghalt, személyi tárgyait minden külön eljárás nélkül átadják a küldő állam konzuli képviseletének, feltéve, hogy a fogadó államban az elhunyt hitelezői által bejelentett követeléseket kielégítették, vagy ezekre biztosítékot adtak.

(2) A konzuli képviselet a fogadó állam törvényeivel és jogszabályaival összhangban jogosult az e cikk [\(1\) bekezdésében](#) és a 13. cikk (6) bekezdésében említett hagyatéki javak kivételére.

15. cikk

A konzuli tisztviselőnek joga van arra, hogy - a fogadó államban érvényben levő gyakorlatnak és eljárásnak megfelelően - a konzuli kerületben a fogadó állam bírósága és más hatóságai előtt a küldő állam olyan állampolgárait képviselje, akik távol vannak, vagy más okból nincsenek abban a helyzetben, hogy a jogaikat és érdekeiket kellő időben megvédjék.

16. cikk

(1) A konzuli tisztviselő konzuli kerületében szabadon érintkezhet a küldő állam állampolgáraival, tanácsokkal láthatja el őket, segítséget nyújthat nekik, ideértve szükség esetén a jogi segítség nyújtására tett intézkedéseket is. A fogadó állam semmilyen módon nem akadályozza a küldő állam állampolgárát abban, hogy annak konzuli képviseletével érintkezésbe lépjen, illetőleg azt felkeresse.

(2) A fogadó állam hatóságai kötelesek késedelem nélkül, de legkésőbb három napon belül tájékoztatni a küldő állam konzuli képviseletét, ha ennek az államnak állampolgárát őrizetbe vették, letartóztatták vagy személyi szabadságában bármely formában korlátozták.

(3) Ha a küldő állam állampolgárát őrizetbe veszik, letartóztatják, szabadságvesztés-büntetés letöltése céljából fogva tartják, vagy személyi szabadságában bármilyen más formában korlátozzák, a konzuli tisztviselő késedelem nélkül, de legkésőbb a kényszerintézkedés foganatosításától számított négy napon belül meglátogathatja és érintkezésbe léphet vele.

(4) A konzuli tisztviselő jogosult ésszerű időközönként meglátogatni a küldő állam őrizetbe vett, letartóztatásban levő, szabadságvesztés-büntetését töltő vagy személyi szabadságában bármely más formában korlátozott állampolgárát és beszélhet vele.

(5) Az e cikk előző bekezdéseiben említett jogokat a fogadó állam törvényeivel és más jogszabályaival összhangban kell gyakorolni, úgy azonban, hogy az említett törvények és jogszabályok e jogok érvényesülését ne hiúsítsák meg.

17. cikk

(1) A konzuli tisztviselő a fogadó állam törvényeivel és jogszabályaival összhangban segítséget nyújthat a küldő állam repülőgépeinek és azok személyzetének, velük érintkezésbe léphet, szükség esetén a repülőgép fedélzetén is.

(2) A konzuli tisztviselő segítségért fordulhat a fogadó állam illetékes hatóságaihoz a küldő állam repülőgépével és ennek személyzetével összefüggő bármely ügyben.

18. cikk

(1) A konzuli képviseletet előzetesen tájékoztatni kell, ha a fogadó állam bíróságának vagy más hatóságának szándékában áll a küldő állam repülőgépének fedélzetén vizsgálatot indítani, az ott levő árut lefoglalni, valamint minden esetben, ha a repülőgép parancsnokát vagy a személyzet bármely tagját kihallgatni szándékozik.

(2) Sürgős esetben, vagy ha a vizsgálatra a parancsnok kérésére került sor, amint lehetséges, a konzuli képviseletet értesíteni kell.

(3) A fogadó állam hatóságai a konzuli képviseletet, kérésére, tájékoztatják a konzuli tisztviselő távollétében eszközölt vizsgálatról.

19. cikk

A 17. és 18. cikkben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók a vám-, egészségügyi és idegenrendészeti ellenőrzésre, valamint a repülőtér biztonsága, a kábítószer-kereskedelem és a fegyvercsempészet megakadályozása érdekében tett intézkedésekre.

20. cikk